

[Finansministeren.]

fentlige udgifter og over den økonomiske udvikling i det kommende år, og dette tilstrækkelige overblik vil vi næppe have før tidligst i slutningen af august eller i begyndelsen af september.

Derfor må beslutningen om eventuelle skattelettelser vente, indtil folketinget har reel mulighed for at vurdere konsekvenserne af sådanne lettelse. Det udelukker selvfølgelig ikke, at folketingets skatte- og afgiftsudvalg kan drøfte det lovforslag, som de konservative nu har fremsat, og eventuelle andre forslag, som måtte komme, og jeg har da også givet tilsagn til folketingets skatteudvalg om, at man i begyndelsen af september måned vil få forelagt forslag fra regeringen til ændringer i skatteskalaen m. m., såfremt vi skønner til den tid — det vil jeg gerne understrege, og det er også det, jeg har sagt i udvalget — at der vil være et økonomisk forsvarligt grundlag for sådanne ændringer.

Ove Hansen: Når vi her ser et forslag fra det konservative folkeparti om skattelettelser, vil jeg gerne sige, at man altid modtager sådanne forslag med interesse, for hvem vil ikke gerne have skattelettelser i dag? Det skal erkendes, at skatterne er byrdefulde for mange skatteydere, og derfor vil vi da meget gerne stifte nærmere bekendtskab med et lovforslag som det foreliggende.

Besparelser har vi også i vort parti og fra regeringens side tilstræbt. Men det er nu engang lettere at tale om det end virkelig at gennemføre besparelser. Her peger de konservative ganske vist på, at man kan spare 4 milliarder kr. på statens udgifter og godt 1 milliard kr. måske på kommunernes, men man giver ikke nøjere præcisering af, hvor besparelserne skal foregå. Der er visse steder, det skal erkendes, man giver anvisning på, men der er også temmelig mange runde tal eller beløb, som ikke ligefrem har nogen adresse.

Vi er villige til at se på besparelser, men om vi skulle kunne nå et beløb på 4-5 milliarder kr., er vel nok lidt tvivlsomt.

Så vil jeg gerne ligesom finansministeren nærmere kigge på, hvad disse besparelser betyder, hvis de kunne gennemføres, og hvordan det vil virke for skatteyderne. Her er jeg ligesom finansministeren noget skuf-

fet over at se, at de 2 milliarder kr. af den samlede skattelettelse ville komme skatteydere med over 60.000 kr. i indkomst til gode; det er jo egentlig ikke det, man skulle sigte så meget efter. Dernæst skulle en skatteyder med 22.000 kr. i bruttoindkomst få en lettelse på 481 kr. — det er klart, han har ikke meget skattetilsvær i forvejen i kraft af den lave indtægt. Men en skatteyder med 55.000-60.000 kr. får alligevel en lettelse på godt 3.000 kr., og én, der har over 100.000 kr., får mellem 5.000 og 6.000 kr. i skattelettelse om året.

De, der har de små indtægter og altså også ville få den mindre lettelse efter forslaget, ville måske samtidig i kraft af spareforslagene miste visse sociale ydelser og derfor i virkeligheden bliver ringere stillet. Det er ikke ligefrem det, jeg synes vi skal tilstræbe, når vi skal have en retfærdig og human skatteskala.

Må jeg endelig sige, at man her kommer med noget helt nyt fra det konservative folkepartis side, som også finansministeren var inde på det, nemlig at for fremtiden burde man lave skatteskalaerne først, og derefter må udgifterne passes ind efter skatteskalaerne. Det er altså noget nyt, og jeg tror, det bliver meget svært at efterleve det, som man foreslår her fra de konservatives side.

Men må jeg til slut sige, at mit parti er villigt til at se på lovforslagets sparebestræbelser, for kan vi på nogen måde finde besparelser, der er rimelige og ikke generer på det sociale område, ikke forringer de sociale ydelser, vil vi meget gerne medvirke dertil.

Nyboe Andersen: Jeg vil gerne først sige, at vi i venstre er enige i, at der vil være et meget stærkt behov for nedsættelser af indkomstbeskatningen, når vi skal drøfte spørgsmålet til efteråret, og vi er også enige i, at ikke mindst mellemindtægterne føler det nuværende skattetryk meget hårdt. Men vi må nok mene, at disse ting må indgå i en samlet overvejelse af hele vores økonomiske og finansielle situation, så vi ikke skal tage stilling til udskrivningsskala og udskrivningsprocent på nuværende tidspunkt, 3 måneder før vi er i stand til at foretage en sådan virkelig samlet overvejelse. Vi synes faktisk ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, at man sådan piller nogle udgiftsgrupper eller enkelte udgifter ud og siger: dem spa-